

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011079
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119011079.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci obžalovaného Y. F. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 6T/27/2019-351 zo dňa 03.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 6T/27/2019-351 zo dňa 03.09.2019 bol obžalovaný Y. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom R. X, V., uznaný vinným v bode I. a II. za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode III. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode IV. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

I. dňa 06.05.2018 v čase okolo 14:10 hod. vo Fakultnej nemocnici v Trnave na ulici Andreja Žarnova, v časti kliniky Pneumológie a ftizeológie odcudzil bez použitia násillia z neuzamknutej izby pacienta zo stolíka pri posteli voľne položený mobilný telefón zn. Nokia, čiernej farby, nezisteného IMEI čísla spolu so SIM kartou, čím spôsobil majiteľke U. F., trvalé bytom P. ul. H. č. XX/X škodu vo výške 50,- EUR,

II. dňa 08. 05. 2018 v čase od 12:30 hod. do 12:37 hod. vo FNsP na neurologickom oddelení - ICJ v Trnave na Ulici Andreja Žarnova, vošiel do neuzamknutej sesterskej miestnosti určenej pre personál nemocnice a zo stola odcudzil voľne odložený mobilný telefón zn. Samsung S7 EDGE, IMEI: 353773086258410 patriaci H. F. zo R. a mobilný telefón zn. Samsung J3, IMEI: 355641072207964 patriaci E. V. zo B., čím svojim konaním spôsobil celkovú škodu vo výške 460,- EUR,

III. dňa 29.10.2018 v čase o 16:25 hod. vošiel do priestoroch advokátskej kancelárie Prosman a Pavlovič, ktorá sídli na ulici Hlavná 31 v Trnave, kde z neuzamknutej kancelárie odcudzil na stole voľne položený mobilný telefón zn. Apple iPhone 6S, bielo-ružovej farby, neznámeho IMEI a mobilný telefón zn. Huawei, P8 Lite - zlatý, IMEI: 860938032383135, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Márton & Partner, s.r.o., so sídlom Lichnerova 115/6 Senec, IČO: 47 242019 škodu vo výške 200,- EUR a spoločnosti Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865281, škodu vo výške 70,- EUR,

IV. dňa 27.12.2018 v čase asi o 09.30 hod. prišiel do neuzamknutej prevádzky baru Art Klub na Hlavnej ulici č. 17 v Trnave, kde prešiel k barovému pultu a po zistení, že obsluha je v zadnej časti baru najprv prezrel vrecká odloženej bundy pri bare, následne sa vrátil k vstupu do miestnosti s barom a po zistení,

že obsluha je stále v zadnej časti baru prešiel za barový pult, kde z voľne odloženej peňaženky v čase o 09.32 hod. vyťahol finančnú hotovosť 1.650,-EUR a túto si uschoval, pričom pri odchode. spoza barového pultu tohto uvidel majiteľ prevádzky baru Art Klub K. P., ktorý mu zabránil v odchode, načo potom zavolať na políciu, obvinený vrátil odcudzenú hotovosť vo výške 1.650,- EUR a chcel ujsť, v čom mu opätovne zabránil K. P., ktorý ho na mieste zdržal až do príchodu hliadky polície, čím svojím konaním spôsobil K. P., škodu vo výške 1.650,- EUR,

príčom skutkov I. až IV. sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 9T 75/2017, právoplatným dňa 21.11.2017 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

čím sa dopustil v bode I. a II. pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode III. prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode IV. prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za tento skutok uložil okresný súd obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd zároveň obžalovanému uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným: Bc. H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., H. XX/XX vo výške 380 Eur, E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., E. F. XXX/XX vo výške 80 Eur, spoločnosti Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281 vo výške 70 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd poškodenú U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., H. XX/X odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd poškodených Bc. H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., H. XX/XX vo výške 380 Eur, E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., E. F. XXX/XX vo výške 80 Eur, spoločnosť Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 351-354.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že dňa 23.04.2019 prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava obžalobu č. k. 1 Pv 667/18/2207-20 na obžalovaného Y. F. v bode I. a II. obžaloby za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode III. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode IV. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, postupom podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výsluchu svedkov Bc. H. F. (č.l. 77), E. V. (č. I. 87), H. D. (č.l. 93), U. F. (č. I. 153), H. Z. (č. I. 158), R. R. H. (č.l. 169) a K. P. (č. I. 207). Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd k znaleckému posudku č. 32/2019 (ktorý bol v priebehu hlavného pojednávania podaný na návrh obhajoby) vypočul znalca MUDr. Moniku Gregorovú a so súhlasom obžalovaného v zmysle § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku prečítal okresný súd odborné vyjadrenia k výške škody (č. I. 124, 161, 180-181). Následne sa okresný súd postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil so zápisnicami o rekognícii vrátane fotodokumentácie (č. I. 95-113), so zápisnicou o vydaní a vrátení veci (č. I. 120-121, 177 a 179), so žiadosťou o pripojenie (č. I. 156), s faktúrami spoločnosti O2 (č. I. 175-176), so zápisnicou o obhliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie (č. I. 213-217), s fotodokumentáciou z kamerového systému v objekte FN Trnava, novorodenecké oddelenie (č. I. 122-123), s odpisom registra trestov obžalovaného

a postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku sa okresný súd oboznámil s obrazovým záznamom z Art klubu na CD nosiči (č. I. 225).

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané že skutok I. a II. jednoznačne spája objektívna súvislosť v čase (2 dni medzi skutkami), v spôsobe spáchania a v predmete útoku (vojdenie do miestnosti v nemocnici a odcudzenie voľne položeného mobilného telefónu) ako i subjektívna súvislosť spočívajúca v jednotiacom zámere obžalovaného páchať uvedený trestný čin krádeže. Subjektívna súvislosť spočívala v danej veci podstate v uskutočňovaní vopred uváženeho plánu kraďnúť a získať tak majetkový prospech na kúpu psychoaktívnych látok pri polymorfnnej závislosti a to vplyvom tzv. cravingu (baženie po droge). Okresný súd ustálil, že z vykonaného dokazovania je bez pochybností zrejmé, že obžalovaný aktívne (v rámci jednotiaceho zámeru) vyhľadával situácie, ktoré možno charakterizovať príslovím „príležitosť robí zlodeja“, o čom svedčí aj vyjadrenie svedkyne - poškodenej F., že menovaný sa na miesto činu v nemocnici vrátil v priebehu pár hodín po skutku I. a bol vidieť, ako opätovne prechádzal po izbách, zjavne hľadajúc čo by mohol ukradnúť. S poukazom na splnené podmienky v zmysle § 122 ods. 10, ods. 13 Trestného zákona okresný súd skutok I. a skutok II. posúdil ako 2 čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu krádeže, pretože obžalovaný sa zmocnil cudzej veci a spôsobil tak malú škodu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu za spáchaný trestný čin, okresný súd u obžalovaného ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, kedy mohol obžalovanému uložiť trest vo výmere 16 mesiacov - 36 mesiacov. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, z toho v 10-tich prípadoch pre trestný čin krádeže. Vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody bol opakované. Posledný nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňa 20.02.2018. Vyhodnotením všetkých okolností prípadu, prihliadajúc na osobu obžalovaného a majúť na pamäti, že účelom trestu je ochrana spoločnosti pred kriminalitou dospel okresný súd k záveru, že na obžalovaného je nutné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 2 roky. Záverom okresný súd uviedol, že obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody ako v pôvodnom trestnom rozkaze, nakoľko pri vydaní trestného rozkazu prihliadol na významnú poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa v prípravnom konaní ku skutkom priznal a úprimne ich oľutoval. Jeho následné zvažovanie viny na duševné ochorenie, pre ktoré podľa jeho názoru bol v čase skutkov nepríčetný však v žiadnom prípade úprimnej ľúlosti nesvedčí. Absencia pôvodne priznanej významnej poľahčujúcej okolnosti mala za následok uloženie prísnejšieho trestu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Dalibora Kuciaňa (č. I. 356), ktoré písomne odôvodnil na č. I. 366-368 spisu.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania poukazuje na skutočnosť, že z obsahu spisu ako i z priebehu hlavného pojednávania zo dňa 03.09.2019 je zrejmé, že mu ako obžalovanému nebolo riadne a včas doručené predvolanie na hlavné pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 03.09.2019. Podľa obžalovaného okresný súd rovnako nedodrжал zákonný postup, keď vôbec nezisťoval zachovanie lehoty na prípravu u osoby, u ktorej musí byť zachovaná a pokračoval bez toho vo vykonávaní dokazovania, napriek tomu, že obhajoba tento procesný nedostatok namietala. Skutočnosť, že na každé pojednávanie je potrebné doručiť obžalovanému predvolanie riadne a včas je podľa obžalovaného zrejmá z ustanovenia § 255 ods. 2 Trestného poriadku.

Obžalovaný ďalej poukazuje, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2019, ktoré bolo odročené za účelom vyšetrovania duševného stavu, okresný súd s ním ako s obžalovaným vykonával hlavné pojednávanie bez toho, aby mal bez akýchkoľvek rozumných pochybností potvrdené, že dokáže chápať zmysel a význam trestného konania. Ďalej dáva do pozornosti, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09.2019 vykonal dokazovanie prehraním obrazového záznamu, ktorý má údajne preukazovať spáchanie skutku v bode IV. obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry. Podľa obžalovaného súčasťou výkonu tohto dôkazu nebola aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený a získaný, čoho dôsledkom je, že na takto vykonaný dôkaz nie je možné prihliadať.

Na základe vyššie uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa, aby ju potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 13.02.2020 za prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu a zástupcu Krajskej prokuratúry Trnava, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného a podstatným obsahom spisu. Zástupca Krajskej prokuratúry Trnava navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné, nakoľko považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a spravodlivý. Obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, na ďalšie konanie. Obžalovaný nechcel nič k veci uviesť.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri ukladaní trestu. Záverečný názor súdu prvého stupňa, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutkov v bode I. a II. pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode III. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode IV. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Dôkazy, o ktoré opieral konajúci súd svoje skutkové zistenia a z ktorých vychádzal pri svojich úvahách v rámci ich hodnotenia, boli vykonané v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto výsledky vykonaného dokazovania mohli tvoriť podklad napadnutého rozsudku. Po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že toto je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, keďže v ňom konajúci súd vyložil nielen obsah procesne účinných dôkazov, ale aj skutočnosti, ktoré vzal za dokázané a ako ich jednotlivo aj v súhrne vyhodnotil. Pri správnej aplikácii zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) dospel konajúci súd ku skutkovým zisteniam rozvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd v celom rozsahu. Pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a obsahuje komplexné a logické vyhodnotenie dokazovania, odvolací súd sa s ním stotožnil a v celom rozsahu naň poukazuje.

Odvolací súd poukazuje aj na to, že nemá pochybnosti o vine obžalovaného a má za to, že obžalovaný spáchal skutky, ktoré sú mu kladené za vinu v rozsahu okresným súdom zisteného skutkového stavu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojstupňovom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne, skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. (napr. R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

Odvolací súd k výroku o treste dodáva, že okresný súd pokiaľ ide o ustálenie právnej kvalifikácie ako aj trestnej sadzby postupoval správne, správne ustálil trestnú sadzbu za spáchaný trestný čin v rozmedzí 16 - 36 mesiacov. Odvolací súd súhlasí aj so zistením okresného súdu ohľadom absencie poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a existencie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov a recidíva). Okresný súd s poukazom na všetky okolnosti súdnej veci uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne. V súlade so zákonom bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody správne zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedajúci § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Rovnako správnym postupom okresný súd uložil obžalovanému i ochranný dohľad vo výmere 2 rokov, nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin, pričom v minulosti bol opakovane viac ako dvakrát vo

výkone trestu odňatia slobody za taký čin a je mu znovu ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, a s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života a povahu spáchanej trestnej činnosti správne vyslovil okresný súd záver, že sa od neho nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Napokon, okresný súd postupoval správne keď v rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodených, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní čo do výšky škody a zo záveru, že k preukázanej škode na majetku poškodených došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ustálil možnosť uznania nároku poškodeného H. F. vo výške 380 Eur, E. V. vo výške 80 Eur a spoločnosti Prosman a Pavlovič advokátska kancelária vo výške 70 Eur. Z dôvodu, že poškodení H. F., E. V. a spoločnosť Prosman a Pavlovič advokátska kancelária si uplatnili nárok na náhradu škody, ktorý presahoval výšku škody preukázanú dokazovaním (odborným vyjadrením) ich okresný súd so zvyškom uplatnených nárokov odkázal na civilný proces.

Odvolačný súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného týkajúcimi sa vykonania hlavného pojednávania v súvislosti s jeho lehotou na prípravu na hlavné pojednávanie. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 03.09.2019 vyplýva, že samosudca u prítomného obžalovaného konštatoval, že lehota na prípravu nie je zachovaná (č. I. 348). Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní však súčasne vyplýva, že samosudca riadne poučil obžalovaného o jeho právach v súvislosti s touto lehotou, na čo obžalovaný uviedol, že s poukazom na prednesené závery znaleckého posudku znalkyňou súhlasí so skrátením lehoty na prípravu hlavného pojednávania a nežiadal opätovne zopakovať dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09.2019. Z obsahu takéhoto vyjadrenia obžalovaného potom bez akýchkoľvek pochybností vyplýva jednak, že o lehote bol správne poučený, poučeniu porozumel a prejavil vôľu, aby sa nariadené hlavné pojednávanie dňa 03.09.2019 vykonalo.

Odvolačný súd zároveň dodáva, že ak by sa lehota na prípravu na hlavné pojednávanie nedodržala a nebol daný ani súhlas oprávnenej strany na jej skrátenie, považoval by odvolací súd takýto postup okresného súdu za podstatnú chybu konania, čo by mohlo byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku, avšak v danej trestnej veci bol súhlas obžalovaného so skrátením lehoty prejavovaný jasne a zrozumiteľne, a zároveň bol zaznamenaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 03.09.2019.

V ďalšej odvolacej námietke obžalovaný namietal, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2019, ktoré bolo odročené za účelom vyšetrovania duševného stavu obžalovaného, okresný súd s obžalovaným vykonával pojednávanie bez toho, aby mal potvrdené, že dokáže chápať zmysel a význam trestného konania. Odvolací súd k takejto neopodstatnenej námietke obžalovaného iba dodáva, že v konaní pred súdom môže predseda senátu pribrať znalca na podanie znaleckého posudku kedykoľvek v priebehu konania ak je to potrebné na objasnenie určitej skutočnosti. Samosudca okresného súdu pri výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2019 mal zjavné pochybnosti o duševnom stave obžalovaného, a preto správnym a zákonným postupom odročil hlavné pojednávanie a do konania pribral znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorého úlohou bolo posúdiť duševný stav obžalovaného. Odvolaciemu súdu nie je známe, odkiaľ obžalovaný dospel k záveru, že povinnosťou konajúceho súdu pred vykonaním hlavného pojednávania je zaobstaráť si znalecký posudok za účelom vyšetrovania duševného stavu obžalovaného, aby mal tento konajúci súd potvrdené, že obžalovaný dokáže chápať zmysel a význam trestného konania dokonca v prípade, kedy obžalovaný nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, ani mu takáto spôsobilosť nebola obmedzená. Takáto odvolacia námietka obžalovaného je absolútne nelogická.

Obžalovaný ďalej namietal, že súčasťou výkonu dôkazu (prehraním obrazového záznamu z č. I. 225) nebola aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený a získaný, čoho dôsledkom je, že na takto vykonaný dôkaz nie je možné prihliadať. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný je súčasťou spisového materiálu č. I. 218-224 (Zápisnica o vydaní veci). Preto je odvolací súd toho názoru, že videozáznam nielen, že bol získaný zákonným spôsobom, ale bol aj vykonaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09.2019 v súlade so zákonom. Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09.2019 obžalovaný ani jeho obhajca nemali žiadne výhrady k prehratiu obrazového záznamu.

Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest umocní vedomie obžalovaného o svojom protiprávnom konaní. Páchateľ trestného činu má totižto trest pociťovať ako ujmu a nie ako len formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad jeho protiprávnym konaním, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej

časti Trestného zákona. Takto uložený trest obžalovaného zároveň odradí od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Trest uložený súdom prvého stupňa považuje odvolací súd za primeraný, zákonný a spravodlivý vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Pre úplnosť odvolací súd dáva že v prípade, že by bolo v danej veci podané odvolanie prokurátorom v neprospech obžalovaného, prichádzalo by do úvahy uloženie prísnejšieho trestu. Odvolací súd však pre absenciu odvolania zo strany prokurátora nemohol uložiť trest odňatia slobody vo vyššej výmere, pretože taký postup by bol v rozpore so zákazom zmeny rozhodnutia v neprospech obžalovaného podľa § 327 ods. 2 Trestného poriadku.

Odvolací súd má za to, že v rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť podstatným odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému rozhodnutiu vo veci než k akému došiel súd prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu, výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade spoľahlivo preukazovali vinu obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V nadväznosti na preukázanie viny, okresný súd správne postupoval aj pri určení druhu a výmery trestu s poukazom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu obžalovaného, okolností skutku, kedy okresným súdom uložený trest aj odvolací súd považuje za zákonný, spravodlivý a primeraný.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.